

БРАТЯ ГРИМ

РИЦАРЯТ С ЛЕБЕДА

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Херцог Готфрид от Брабант умрял, без да остави мъжки наследници; в една грамота обаче той обявил, че страната трябва да остане за херцогинята и дъщеря му. Ала братът на Готфрид, могъщият херцог на Саксония, нехаел за въпросната грамота и без да обръща внимание на жалбите на вдовицата и сираците, поискал нему да принадлежи страната, която според немското право не можела да бъде наследена от жени.

Затова херцогинята решила да се оплачи на краля; и когато скоро след това Карл пристигнал в Нидерландия и се установил в Ниймеген на Рейн, явила се пред него заедно с дъщеря си и поискала справедливост. Там пристигнал и саксонският херцог и бил готов да отговори на жалбата. Случило се обаче така, че кралят погледнал през един прозорец и съзрял бял лебед, който плувал по Рейн и влачел след себе си за блестяща сребърна верига корабче; в него спял рицар, подложил щита си като възглавница, а до него лежали шлемът и ризницата му; лебедът направлявал кораба като изкусен моряк и го довел до кея. Карл и целият двор силно се удивили на това странно събитие; всички забравили жалбата на жените и се втурнали надолу към брега. Междувременно рицарят се събудил и слязъл от ладията; кралят го срещнал добронамерено и сърдечно, уловил го за ръка и го повел към крепостта. Тогава героят продумал на птицата: „Върви си по пътя, мили лебеде! Когато отново ми потрябваш, ще те повикам.“ Лебедът тутакси се обърнал и се махнал от погледа им заедно с корабчето. Всички се взирали с любопитство в чуждия гост; Карл се върнал в помещението, където бил свикан съдът, и му посочил неговото място сред другите князе.

Херцогинята на Брабант започнала в присъствието на красивата си дъщеря подробно да се оплаква, а сетне херцогът на Саксония проговорил в своя защита. Накрая предложил да се сражава за правата си, а херцогинята трябвало да му противопостави противник, който да отстои нейните. Тя силно се изплашила; понеже онзи бил изключителен герой, срещу когото никой не би дръзнал да се изправи; напразно обхождала с поглед цялата зала, в нея не се намерил никой, който да предложи себе си. Дъщеря ѝ се завайкала високо и се разплакала; тогава се надигнал рицарят, доведен в страната от лебеда, и се заклел да се сражава за нея. След което двете страни се въоръжили за битката и след дълъг и упорит двубой победата в края на краищата

се усмихнала на рицаря с лебеда. Саксонският херцог загубил живота си, а наследството на херцогинята било освободено. Тя и дъщеря ѝ се поклонили на героя, който ги бил спасил, и той приел предложената му ръка на девойката при условие тя никога да не го пита откъде е дошъл и кой е родът му; понеже в такъв случай щяла да го загуби.

Херцогът и херцогинята създали две деца и ги възпитали добре; ала майка им се чувствала все по-потисната от това, дете съвсем не знаела кой собствено е баща им; така че в края на краищата тя му задала забранения въпрос. Рицарят се ужасил дълбоко и проговорил: „Ти разби щастието ни и ме виждаш за сетен път.“ Херцогинята съжалила, ала било твърде късно, всички паднали в нозете му и го замолили да остане. Героят се въоръжил и лебедът доплувал със същото корабче; рицарят целунал двете си деца, сбогувал се със съпругата си и благословил целия народ; след което стъпил на кораба, поел по пътя си и никога повече не се върнал. Скръбта измъчвала безмилостно жената, но тя старателно отгледала децата си. От семето на тези деца произлизат много благородни родове, тези от Гелдерн и Клеве, както и графовете на Ринек; всички те имат лебед на герба си.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.